

HEROLDEN

MEDLEMSBLAD FOR SCT. GEORGS GILDERNE I ÅRHUS

71. ÅRGANG NR. 5

JUNI 2013

GILDETID

1./7. GILDE

Lørdag d. 6. juni kl. 14.00.

Sommergildemøde til Lyngsbæk hos Birgitte og Jan.

Mandag d. 12. august kl. 19.00 (læg mærke til tiden).

Gildemøde hos Ole, Vestre Fasanvej 5, Rønde. Planlægning af jubilæum. September aftales nærmere.

2. GILDE

Mandag d. 3. juni.

Besøg i Marselisborg Slotshave. Indbydelse med mødetid og –sted udsendes.

Søndag d. 25. august.

Sommerudflugt. Indbydelse med mødetid og –sted udsendes.

Mandag d. 16. september kl. 19.00.

Gildemøde. Besøg på Forbrændingsanlæg Nord, Lisbjerg.

4. GILDE

Mandag d. 3. juni.

Friluftsgildehal i Kløverhytten.

Mandag d. 16. september.

Gildehal i Langenæskirkens lokaler.

5. GILDE

Mandag d. 10. juni kl. 19.00.

Friluftsgildehal i Toggerbo. Ebeltøft Gildet inviteret.

6. GILDE

Mandag d. 3. juni kl. 19.30.

Marselisborg Slotshave m. rundvisning.

Mandag d. 2. september kl. 19.30.

Friluftsgildehal Sted: ?

Lørdag d. 28. september.

Gildeudflugt ud i det blå.

8. GILDE

Fredag/lørdag d. 31. maj og 1. juni.

Turen går til det skønne Nørredjurs. Se den udsendte indbydelse.

9. GILDE

Lørdag den 8. juni.

Udflugt.

Nærmere oplysninger følger.

Lørdag d. 15. juni kl. 14.00.

Valdemarsarrangement med festgudstjeneste i Vor Frue Kirke. Afslutning i Fredenskirken. Dato for første møde i august vil fremgå af det nye årsprogram, der uddeles før sommerferien.

HEROLDEN

udkommer næste gang
ca. 1. september 2013.

Deadline 15. august.
Redaktør Ole Andreasen,
Grøndalsvej 170,
8260 Viby J.

Telefon 86 28 17 98
E-mail: herolden@mail.dk

Denne måneds forside

vise et glasmaleri ophængt i et vindue på Spejdermuseet. Det er en del af den samling Sct. Georgs ikoner, som blev skænket museet .

MEDLEMSNYT**Gildeår:**

02-09-13 Kaj Andersen, 4. G. 60 år.

Fødselsdage:

10-06-13 Hans Krøngaard Hansen, 9. G. 85 år.
 01-07-13 Jørgen Pedersen, 9. G. 85 år.
 28-06-13 Litta Schmidt, 4. G. 75 år.
 14-09-13 Kjeld Gade Sørensen, 4. G. 80 år.

STADSGILDET**Sct. Georg-midler til sygdomsramte børnefamilier**

Årets uddeling fra Sct. Georgs Fonden i Aarhus på 15.000 kr. er givet til Familiehuset ved Aarhus Universitetshospital i Skejby. Den blev overrakt til husets leder Vinni Stenholt af fondets formand Jonna Lyhne på Sct. Georgsdag. Pengene skal bruges til havemøbler.

Formanden for Sct. Georgs Fonden overrækker årets pris til lederen af Familiehuset i Skejby Vinni Stenholt (th).

Familiehuset, der er opført for midler fra Trygfonden, er kun et år gammelt. Huset er et tilbud til familier med børn, der er indlagt i længere tid på hospitalet. Forældre og søskende kan bo på stedet, og dermed kan familien

bedre fungere som en helhed i en svær tid. Der er 12 stuer, og belægningsen er hen imod 90 pct. Enkelte familier har haft brug for at opholde sig på stedet i over 100 dage. Huset rummer også mulighed for en række aktiviteter, der tager udgangspunkt i børnene. Huset drives af kun 3 ansatte med hjælp fra omkring 50 frivillige. Familiehuset skaffer selv midler til den daglige drift og indkøb af inventar. Havemøblerne er et eksempel på det.

Fire af fondsbestyrelsens medlemmer, Uffe Jørgensen, Tove Colstrup, Hans Fink og formanden Jonna Lyhne er her taget på husets legeplads med den daglige leder Vinni Stenholt.

Reportage ved Benny Aros, 4. G.

REFERATER

1. 7. GILDE

Søndag den 12. maj havde vi en forårsudflugt til Silkeborg Bunker Museum.

Jytte og Hans havde planlagt turen, der startede fra Brabrand. Vi kørte i 3 biler, med 4 i hver, hvor Bente og Jan Bigum fra 2 Gilde også deltog, over en meget smuk tur, der gik gennem grupperet terræn, små landsbyer, gennem rigtig flot udsprungne bøgeskove.

Ved Øm Kloster tog vi det første hvil, hvor vi var inde og se et mindre gartneri.

Derefter kørte vi til Himmelbjerg og dækkede op med vores hjemmebragte madpakker. En lidt kølig fornøjelse for skriveren, men han kunne jo bare tage noget mere tøj på hjemmefra.

Turen fortsatte så til Silkeborg Bunker Museum. Vi var inde i en mandskabsbunker, hvor man har fået genetableret noget af det oprindelige inventar i bunkeren. Silkeborg spillede en meget central rolle under den tyske besættelse af Danmark. Området omkring Silkeborg Bad var hovedkvarter for den tyske generalstab fra nov. 1943 og frem til befrielsen. Det var her den tyske general von Hanneke styrede de 250.000 mand, som tyskerne havde i Danmark under besættelsen.

Overalt i skovbunden ligger den ene bunker efter den anden, der under krigen var spækket med det nyeste kommunikationsudstyr. Der ligger stadig 25 bunkere i skovbunden rundt om Silkeborg Bad.

Den sidste og mest avancerede kommunikationsbunker blev taget i brug så sent som den 1. maj 1945. Den tyske ledelse opholdt sig, til manges overraskelse, på Silkeborg Bad helt frem til den 7. juni 1945, dog efter aftale med englænderne.

Herefter kørte vi til "de tre små

fisk" ved Silkeborg søerne, hvor Hjejlen tøffede forbi os, og fik vores medbragte kaffe, og Jyttes dejlige hjemmebakte kage.

Jytte og Hans havde virkelig planlagt en rigtig dejlig og smuk rute, som alle nød i fulde drag.

ofk

4. GILDE

4. Gilde mødtes til gildehal og Sct. Georgs budskabet i Langenæs Sognegård d. 15. april kl. 19.00.

Gildemester Jette Jørgensen (JJ) bød velkommen til alle gildebrødre, gæster fra 1/7 Gilde og stadsgildemester Kjeld Hedelund, som traditionen tro blev forespurgt, om han ønskede at føre øksen, hvilket ikke var tilfældet.

I sin gildemestertale fortalte JJ en lille sød forårshistorie om en vintergæk, om dens angst for manden med leen, men som bedstefar gæk altid sagde "en smuk lille vintergæk bliver aldrig væk i en halvvisse hæk".

I 5 minutters Sct. Georg fortalte Hanne Brissing meget personligt om tabet af en god veninde, og sluttede af med et digt "Hvis jeg skulle leve mit liv om" skrevet af en 85-årig dame, som var døende, meget tankevækkende og vise ord.

JJ læste derefter Sct. Georgsbudskabet op, og herefter overrakte stadsgildemesteren Kjeld Hedelund (KH) 50 års nålen til Arne Petersen, hvor KH samtidig oplyste om, at fremover ville overrækkelse af jubilæumsnåle foregå i gildehallen, for bl. a. at give det et mere højtideligt præg, ligesom den gang man blev optaget.

I eftergildehallen fortalte Benny Aros (BA) om Abrahams Hus, hvor BA satte de tre religioner jødedom, kristendom og islam op overfor hinanden og vægtede at kigge på fællesskabet frem for forskelligheden. Det barokke var jo, at disse tre religioner har fælles udgangspunkt med jødedommen som den absolut ældste og dermed rod til os

andre. Vi ved jo godt, at vi kristne er fælles med jøderne om hele det gamle testamente, men kigger man i koranen, vil man opleve at muslimerne også kendte ganske meget af det fælles religiøse stof. Muslimerne siger selvfølgelig, at de har fået den sande historie overleveret af ærkeenglen Gabriel direkte til Muhammed. Den slags påstande kan man ikke argumentere imod, men sandheden er nok, at Muhammed i sin tid har trukket på både jødiske og kristne kilder. Herefter så vi en film, der handlede om denne fælles rod, som er Abraham – stamfader for jøder og kristne, og første store profet for muslimer. Historien blev fortalt af repræsentanter for alle tre grene af huset.

I pausen under foredraget blev der serveret lækre patéer med cornichoner og herefter dejligt ost, hertil var der fri bar i anledningen af Anne Marie og Jan Omøs guldbryllup, som de havde fejret i Australien. Efter kaffen viste BA en lille film, hvor han havde inviteret tre repræsentanter fra de tre religioner til frokost i Tivoli for at sammenligne de forskellige religioners spiseregler, jøderne har nogle ret indviklede spiseregler, som man kan finde i 3. Mosebog, hvoraf det fremgår, at man f.eks. ikke må spise skaldyr, det må muslimer, men de må ligesom jøderne ikke røre noget, der har haft med svin at gøre. De kristne derimod må tage for sig af alle retter, heldigvis.

Gildemester JJ takkede BA for et meget spændende foredrag og håbede ikke, at han følte vi drev "rovdraft" på hans enorme viden, hun overrakte ham herefter en lille present med stor tak. Til slut var der mange lykønskninger til 50 års jubilaren Arne Petersen først fra gildemester JJ, herefter fra 2 tidligere stadsgildemestre Hanne Brisning og Poul Kallesø i sandhed en festaften, som blev sluttet på vanlig vis med "Nu er jord og himmel stille".

Referent Birthe

"Mejlby-tapetet". Mandag, den 13. maj havde 23 gildebrødre/gæster fundet vej til Todbjerg Kirke, hvor "Mejlby-tapetet" har fundet sit blivende sted.

Vi blev modtaget af sognepræst, Vibeke Boye Liisberg, som startede med at vise os rundt i Todbjerg Kirke, hvor især alterbilledet "Julenat" (1979), af Sven Havsteen-Mikkelsen, er kendt, men også gulvtæppet ved alteret, fremstillet af de aktive sy-damer, vakte beundring.

Så gik turen over i sognegården hvor "Mejlby-tapetet" fylder hele den ene langside, med sine 68 middelalderlige billeder af Jesu liv, fremstillet af de 24 sy-damer i løbet af tre år. Billederne er fra "Biblia Pauperum" (1450), også kaldet "De fattiges bibel", en billedbibel almindelige folk kunne forstå.

Mens Vibeke fortalte levende om de enkelte billeder, nød vi andre den medbragte kaffe og kage.

Efter foredraget kunne interesserede tage turen op til Todbjerg tårnet, på den 103 m. høje Møllebakke, beskrevet af nordmanden, Roger Pihl, i "Guide til Danmarks bjerge". Nogle trodsede finregnen og tog den en kilometer lange tur til fods, mens andre tog bilen på en kilometerlang sightseeing-tur op til tårnet. I fint vejr er der en formidabel udsigt, så man kan undre sig over at det ikke er mere besøgt.

En stor tak til Gruppe 45 for en dejlig eftermiddag.

Erik B.

5. GILDE

Gildets maj-møde fandt sted den 13. maj på Studstrupværket.

Deltagerne blev modtaget af vor rundviser, Ove, som viste sig at være både meget vidende om værket, meget morsom i sine forklaringer, som han prøvede at gøre meget enkle og forståelige ved hjælp af videobaserede tegninger og billeder.

Det var uhyre interessant at høre om, hvordan hele den meget store virksomhed fungerer, lige fra det øjeblik hvor bl.a. kul fra hele verden og halm ankommer til stedet. Studstrupværket blev taget i brug i 1968 og 1972, blok 1 og 2, hvor man udelukkende lavede strøm.

Disse blokke blev skrottet i 1998 og 1999. Da blok 3 og 4 blev taget i brug i 1984 og 1985 kom fjernvarme-produktionen til. Værket var i begyndelsen en del af Elsam.

Da det svenske Vattenfall blev interesseret i virksomheden, trådte DONG ind, da man mente det hele skulle forblive på danske hænder. Der produceres el til det overordnede elnet (Kondiscanlinien, der løber fra Sicilien i syd til det nordlige Norge og Sverige), og fjernvarme til 90 % af indbyggerne i Aarhus og nabokommuner.

De to store produktionsanlæg er indrettet til kombineret el- og varmeproduktion, hvilket resulterer i lavere brændselsforbrug og mindre udslip af CO₂. (reduceret med ca. 6,7 %). Røgen, der sendes ud gennem den 190 høje skorsten er rensat 96%-98 %. Alle affaldsstoffer, der er rensat fra, anvendes i industrien, bl.a. f.eks. ved bygning af veje, til cementindustrien og til bl.a. støbning af gipsplader.

Efter ca. 3 kvarters orientering i foredragssalen, blev vi vist rundt på hele værket, der forekom ufattelig stort, alt fra maskiner, turbine- og generatoranlæg m.m. var stort og kraftigt. Det hele overvåges døgnet rundt, året rundt af 2 maskinmestre,

plus en hjælper. Der er i dag ansat ca. 85 personer på værket. Alt i alt en meget spændende aften, der sluttede hos Birgit og Henning med dejligt kaffebord.

Kirsten

6. GILDE

I disse måneder, hvor Langenæs Kirken bliver renoveret, er vores gilde nærmest hjemløst. Heldigvis er det den lyse tid, hvor vi har godt af at bevæge os udenfor. Således mødtes vi den 6. maj, næsten på den historiske dag, på Besættelsesmuseet, hvor Poul Boye fra 2. Gilde havde lovet at være vores guide.

PB fortalte meget engageret om den historiske bygning opført 1857, som har været byens rådhus, politistation, Gestapos hovedkvarter og nu Kvindemuseum. Ideen om at skabe et besættelsesmuseum opstod i 1981 blandt tidligere modstandsfolk. I 1984 flyttede politiet til den nye politigård, og museet blev etableret i de nuværende lokaler. Museet drives af en medlemsforening og af frivillige hjælpere. Fem fra krigens tid er stadig med, og fire er guider.

PB fortalte om, hvorfor han personligt var gået ind i arbejdet som frivillig. Museet er støttet af fonde, og i 1993 blev det udvidet og er nu handicapvenligt. Rigtig mange besøgende finder vej til museet. Der kommer skoler, foreninger, turister fra Tyskland, England, Canada, Norge og turister fra de store krydstogtskibe. Museet rummer en spændende og imponerende samling, som kan fortælle os om forfærdelige hændelser, man næsten ikke kan forstå var til at overleve. Heldigvis også om gode oplevelser og om selve befrielsen.

Museet efterlyser stadig effekter og minder, for som PB sagde, det er vigtigt, vi får effekter, medens der stadig er nogle tilbage, som kan huske, hvad der skete.

Et spændende besøg, som fint kan gentages for nærmere studie og fordybelse. Vi takkede Poul Boye for en spændende rundvisning.

Aftenen sluttede vi med et besøg på Bryggeriet og lidt hyggesnak.

Tove

I dagene 10.-13.maj havde 6. Gilde besøg af otte norske gildevenner fra 5. St. Georgs Gilde, Fredrikstad.

Efter ankomst fredag og indkvartering hos værterne mødtes alle, som havde mulighed for det lørdag kl. 10.30 på Spejdermuseet. Inger og Helge var værter, de bød os velkommen med kaffe og rundstykker.

Helge fortalte om museets historie. Efter en stiftende generalforsamling 19.april 1988 altså for 25 år siden, gik frivillige i gang med at etablere et spej-

dermuseum. Starten var beskeden i en nedlagt slagterforretning i Molsgade. I dag har museet til huse i KP's gård i Vestergade. Alle korps er repræsenteret. Det er efterhånden blevet en fin og omfattende samling, som blev studeret af alle gæster.

Om aftenen mødtes vi til gildehal og festmiddag i Fredenskirken's lokaler. Gildemester Inger Andersen bød velkommen, efter vi havde lyttet til 'What a wonderful world', som Inger vil genoptage som fast indgangsmusik.

I sin gildemestertale omtalte Inger den stressede hverdag, hvor vi lever med SMS og mails, og det at modtage

et håndskrevet brev næsten er en sensation. Inger efterlyste positive historier og små sensationer. Som noget vigtigt nævnte hun venskaber, som noget dyrebart og betydningsfuldt.

Venskaber blev den røde tråd for denne aften, og hvad er mere naturligt, når der er venner på besøg.

Så i 5.min. Sct. Georg talte Kirsten også om venskaber, som er større end blot bekendtskaber. Hvor stor betydning det har, at værne om og bevare venskaber.

Det var en fin gildehal med mange gode ord, musik og sange.

I eftergildehallen blev vi fordelt ved tre borde. Inger bød velkommen og fortalte om kirken, hvor vi var gæster.

Hun havde igen været i de gamle gemmer og fundet ud af, at der første gang er nævnt noget om et venskabsgilde i Norge i 1982. De første besøg var nærmest overfyldte med oplevelser og fremvisninger. Efterhånden prioriteres samvær, snak og hygge mere og mere. Til slut læste Inger en bøn fundet på bagsiden af en indgangsdør i en engelsk kirke. Herefter gav hun ordet til aftenens toastmaster Robin.

En spændende menu med både kendte og fremmede specialiteter stod klar, alt smagte dejligt. Sanghæftet nåede vi også næsten igennem.

Merete, den norske gildemester, havde også en fin tale til os, hvor venskabet var emnet. Som hun sagde, Norge er et stenland, derfor tog hun udgangspunkt i forskellige medbragte

sten. Hun symboliserede stenene med menneskelige egenskaber, det var rigtig sjovt. Vi spiste længe, drak kaffe og spiste kransekage og snakken gik lystigt. Robin måtte på et tidspunkt bryde ind og bede os om at synge aftensangen. Vi havde et aftalt klokkeslet, hvor vi skulle forlade kirken.

Morgendagen ventede med nye oplevelser, så vi ønskede hinanden godnat og på gensyn.

Tove

Søndag stod vi op og hyggede os med morgenmaden. Så begav vi os ad den kønneste rute til Horsens, hvor vi alle skulle mødes ved Industrimuseet kl. 12.00. Industrimuseet i Horsens startede for 30 år siden. Museet kom til at ligge i byens tidligere elektricitetsværk som arkitekt Viggo Norn tegnede i 1906 og hans søn Otto Norn indrettede til det nuværende i 1978. Vi havde bestilt en guide til at vise rundt kl. 13.30 og det var så meningen, at vi inden den tid skulle spise udenfor. For det første var det hundekoldt og for det andet var der ikke nogen, der var sulsten, da alle havde spist et godt morgenmåltid hjemmefra. Da vi købte billetter tilbød guiden, at vi kunne få rundvisningen med det samme og vi fik lov at spise indenfor. Så der var service på.

Det var en virkelig god og lun guide vi havde, så tiden fløj af sted. Vi undrede os bare over, at han hed Trine. Han havde i farten kommet til at tage sin kollegas navneskilt på.

Efter rundvisningen spiste vi frokost og så var det ellers ud og opleve på egen hånd. I to opgange var der 6 arbejderlejligheder som spændte fra årene 1880 – til 1998. I en af lejlighederne var det som at komme tilbage til ungdommen. Der stod vi og dansede til: "Mon du elsker mig stadig Klaus Jørgen". Der var også en gade med forretninger. Alt lige fra korsetter til en rigtig tobakshandler. Der var så meget at se på, at en dag ikke var nok. Det er også begrænset, hvor meget man kan rumme på en gang. Nogle var kørt videre, de ville gerne opleve lidt mere af Danmark. Vi andre havde aftalt at mødes ved indgangen kl. 16.00. Lige inden var vi inde på cafeen for at få en kop kaffe. Hun var ved at lukke, men havde en kande erstatningskaffe stående som vi smagte. Det var ikke nogen udpræget fornøjelse men sjovt at prøve.

Så var det videre ad de små veje til spejderhytten "Kollen" i Jeksendalen. Her havde nogle dejlige gildebrødre dækket op og lavet lasagne til os. For Robin og jeg var det et dejligt gensyn med en hytte, hvor vi har så mange gode spejderminder fra, da den har tilhørt den gruppe, vi har været ledere i.

Kl. 20.00 var det tid at bryde op og sige farvel, da ikke alle ville se hinanden næste dag. Jeg havde så tænkt mig at sige: "Håber vi ses om 2 år" men fik sagt "Vi ses om 2 år". Så jeg har inviteret os. Det var lidt frækt, men det blev heldigvis modtaget med godt humør. Vore gæster skulle flyve fra Tirstrup kl. 13.00, så der kørte vi ud og mødtes med det andet hold, som også skulle flyve hjem. Så var endnu et dejligt besøg af vort venskabsgilde i Fredrikstad slut. Tak til alle for hjælp og for at møde med det gode humør, så det blev en god oplevelse.

Inger A.

8. GILDE

Mandag den 29. april, ved Sct. Georgs Gildehallen, blev der foretaget skifte på gildemesterposten i 8. Gilde. Efter fire år trak Henny Wilson sig tilbage, og efter et enstemmigt valg på Gildetinget den 18. marts blev Per Holch indsat som ny gildemester.

Forinden havde Henny Wilson holdt en flot gildemestertale, hvor hun tog sit udgangspunkt i de fire årstider og tiden netop nu – foråret – ja, en hilsen til forårssolen, som Poul Dissing så smukt synger om.

Andre har også beskrevet årstiderne – Vivaldi endda alle fire i musik, som de fleste vist kender, sagde Henny og fortsatte.

Vi er heldige at bo i et land, hvor de fire årstider er forskellige. Foråret, med forventningerne og håbet, dagene der længes, og hvor vi får ny energi. Sommeren, tiden vi længe ventede på, hvor skovene bliver grønne, og hvor vi oplever de lyse nætter og varme i vejret. Efteråret er den gyldne og også lidt vemodige tid, men med traveture i naturen og hjemmehygge inden døre. Så kommer vinteren, hvor vi går lidt i hi, men hvor vi også får tid til hvile og ro, og hvor sneen gør sit til, at vores have og plæne er lige så pæn som naboens. Vi imødeser også, med store forventninger, julens festligheder.

Jo vi skal være parate til at få mest ud af alle årstiderne.

Der er steder i fjerne lande, hvor årstiderne er ens året rundt. Når stormen suser herhjemme, kan man nok drømme sig til varme og sol, men mon vi ville trives ved det, året rundt. De fleste af os kender sikkert også, at vi ønsker os det, som vi ikke har, eller, at alt nok er bedre andre steder.

Årstidernes cyklus er med til at sætte alt i relief – at lære os at bruge tiden og årene fornuftigt. Ja, alting til sin tid, og hvad ville det hele være

værd, hvis man ikke havde noget at længes efter.

Henny omtalte også, hvordan digtere og komponister har beskrevet årstiderne. Grieg med sin musik ”Våren”, Jeppe Aakjær som skriver ”Hvor kan I dog gruble og græde, så længe guds himmel er blå etc. eller Grundtvig med sin sang ”Langt højere bjerge”.

Det er nemt at beklage sig over dette og hint, over politikerne, tilværelsen og hverdagen, men Henny konkluderede, at vi har det godt i Danmark, og hun henviste til Kaalunds tekst i sangen ”Jeg elsker den brogede verden”, hvor der i første vers står skrevet: ”Var livet en dans på roser, mon alt da var bedre end nu? Hvis ej der var noget at kæmpe for, hvad var da vel jeg og du?

Wilson ønskede afslutningsvis alt godt for 8. Gilde fremover, og hun tilføjede – Lad os være enige om, at der altid er noget at kæmpe for både i vores land og i vores gilde.

Henny Wilson oplæste dette års Sct. Georgs Budskab, skrevet af Dr. Olafur Probbé, gildebror i Island, inden vi sluttede ring om højbordet og aflagde vores gildeløfte og sang ”Spejdebror”.

Henny henvendte sig nu til Stinne Underlien som blev indsat som ny dørherold, og herefter til vores nye gildemester, tidligere gildekansler i fire år, Per Holch, som hun overrakte gildemesterkæden.

Det er betryggende at vide, sagde Henny, at netop du overtager gildemesterjobbet, for vi kender dig som en både dygtig og meget hjælpsom gildebror. Det er spændende at være i gildeledelsen, men også krævende, og det er nødvendigt med nytænkning. Se blot på medlemstallet. Mit råd skal være: ”Er vi ikke i udvikling – er vi under afvikling”. Jeg ønsker dig mange gode gildeoplevelser fremover.

Per Holch sluttede Sct. Georgs Gildehallen med en lille tale, hvor han

udtrykte sin forhåbning om fuld opbakning til gildearbejdet, og han understregede, at han vil gøre sit yderste for at leve op til forventningerne.

I eftergildehallen, som blev ledet af Ole Jensen, tog vores gildemester ordet for at takke Henny Wilson for en enestående og udholdende indsats i gildearbejdet. Du må givet være rekordindehaver, måske endda på landsplan, med først syv år som kansler, og efter en pause, nu senest fire år som gildemester. Du har været med i ledelsen i næsten hele din gildetid - en utrolig flot indsats, sagde Per Holch, der overrakte såvel blomster som gode vine.

En både skøn og flot aften sluttede med vores aftensang – Nu er jord og himmel stille.

/Frits

9. GILDE

9. Gilde var med på Galapagos onsdag den 8. maj.

Arne har været på Galapagos og viste på dette gildemøde en brøkdæl af de mange fotos, han har taget på disse unikke øer.

Han startede og sluttede i Ecuador med nogle kæmpe blomster arrangementer. Blomster er nemlig ved at blive Ecuadors nye og stærkt voksende eksportvare til USA.

Galapagos-øerne hører ind under Ecuador og ligger ca. 1000 km. vest for fastlandet (meget mere om det geografiske og historiske vil jeg ikke tage med her) Det kan du enten google eller invitere Arne ud og fortælle om!)

Arne havde denne aften lagt hovedvægten på at fortælle, om de mange forskellige dyr og fugle der lever her, krydret med flere personlige oplevelser.

Det var som at gå i en zoo uden hegn. Så tæt kunne de komme på dyr og fugle, der slet ikke var bange for mennesker.

På en vandretur på en af øerne, kom de forbi en søløve, der tilsyneladende bare lå og sov i solen. Men da de kort tid efter kom tilbage, så havde søløven fået en unge, der lå ved siden af hende nok så stille og sødt. Moderkagen lå der også, den var Darwinfinerne allerede godt i gang med at spise.

Arne så også en fugl, der kaldes den blåfodede sule. En oplevelse, som han senere erfarede, at fanatiske ornitologer gerne gav deres højre arm for at have oplevet, så stor en ting er det. (Fuglen lever kun her på disse øer)

"Lonesome George" var en skildpadde. Den sidste af sin art. For gæves havde biologer givet den hunner af en beslægtet art, men ak! De kunne ikke finde ud af det her med bierne og blomsterne. –Nogle måneder efter, at Arne kom hjem, døde så "Lonesome George" og dermed denne art. Det blev den dags "*breaking – news*"! Men Arne havde hilst på den sjældne herre og havde da også fotos af ham.

En forunderlig ting der sætter tiden lidt i perspektiv er følgende: på Galapagos øerne er nogle leguaner, hvis art er mere end 20 mill. år gammel. Men de øer, de nulevende eksemplarer af leguanerne lever på, er "kun" 3 mill. År gamle.

Arne havde gennem hele foredraget mange, mange faktuelle ting med om fugle og dyr, geografi og historie, så det vil blive en hel roman, hvis alt skulle med her.

Foredraget skal opleves! Så derfor kan du bare kontakte ham og få ham ud i dit gilde med sine fotos og foredrag! –siger hans kone,

Birgit

9. Gilde havde megafest sammen med 2. og 6. Gilde onsdag den 24.april. Dels fejrede vi Sct. Georgsdag, dels optog vi en ny gildebror! Det var altså på mere end én måde, at Sct. Georgsdagen blev en flot festdag..

Vi startede dog, som vanlig denne aften med gildehal, der blev holdt i Fredenskirskens sideskib. Det er dejligt at være så mange til en gildehal, for det er jo en kendsgerning, at 40 stemmers sang lyder af mere end 15 menneskers sang.

Arnes gildemestertale causerede over et par af budene i gildeloven:

Stand-up komikeren, Jan Gintberg, har i en af sine knivskarpe monologer sagt, at vi har brug for de skæve og svage eksistenser, selv i vores samfund. "---for hvem skal ellers lave vores pommers fritter på Mac Donald?" (En påstand han kan tillade sig at sige, da han selv er far til en pige med Dawns-syndrom).

Værdien af vores samfunds etik måles nemlig på, hvordan vi behandler de svageste. Det er nødvendigt at gøre opmærksom på det i disse år. Hvor for mange mener og opfører sig som, at selv-iscenesættelse og selv-forkælelse er sagen. Man spørger ikke om, hvad man kan gøre for samfundet, men hvad samfundet kan gøre for en (jf. J. F. Kennedys ord)

Så kommer Sct. Georg ind på scenen: han møder et samfund, der har mistet håbet, livsglæden og prinsessen til den altfortærende onde drage. Sct. Georg var i sin gode ret til at stikke halen mellem benene og galopere ud af billedet igen. Men han gør sin pligt, sin pligt som medmenneske. Den pligt, som den uskreve lov byder: hjælp din næste. Så han tager ud og tilintetgør det onde, dragen, så folket igen kan leve i glæde og håb med deres prinsesse i blandt sig. - Det er en livsanskuelse, som vi kun kan have respekt for og tage til efterretning og efterlevelse.

På samme måde med Jan Gintberg og hans familie: De gjorde ikke, hvad de var i deres gode ret til, men gjorde deres pligt som menneske – for at der stadig vil være nogle, der kan lave pommers fritter til os - eller hvad det nu kan være. Det er en livsanskuelse, som vi bør have respekt for ligesom Sct. Georgs livsanskuelse.

Inger GM fra 6. Gilde læste Sct. Georgs budskabet og Jan GM fra 2. gilde læste gildeloven for os. Og Solveig blev optaget i 9. Gilde.

Eftergildehallen blev hyggelig. Snakken gik hen over bordene og smørrebrødet. Men da så Marianne annoncerede, at nu skulle der leges, konkurreres som i de gode gamle patruljedage, ja, så blev snakken mere intensiveret og lystig. Denne stemning fortsatte lang tid efter at vi officielt havde sagt godnat og tak for i aften med vores vanlige farvel-sang: "Nu er jord og himmel stille" Dejligt, at snakken sådan kunne gå på kryds og tværs mellem gildebrødrene i de 3 gilder. Måske er det de første skridt til mere samarbejde?

Til slut vil jeg blot sige:

Velkommen, Solveig, i gildebevægelsen! Håber, at du får mange gode stunder her og også finder mange gode kammerater her!

Birgit

10. GILDE

Tirsdag d. 9. april afholdte vi Sct. Georgsaften i Spejderhytten i Tranbjerg, som er blevet vores faste tilholdssted, ved Gildemøder der ikke bliver afholdt i det fri.

Vi startede med Gildehal, en lidt anderledes Gildehal, fornyelse fra GM. side som nok er en god ide engang imellem at prøve lidt andet. G.M. oplæste Sct. Georgs budskabet og Poul-Erik havde 5. min. Sct. Georg, hvor han fortalte legenden om Sct. Georg og Dragen.

Eftergildehallens aktivitet var rigtig spændende. Vi havde i forvejen fået besked om at medbringe en lille hammer og et spækkebræt? Ulla, der jo bor i Skagen, havde medbragt fiske-skind fra forskellige fisk, vi skulle rense disse skind og når de var rensset (skrabet rene) skulle de strækkes og plankes op på et bræt og derefter skal de tørres. Det er utrolig så stærke sådanne fiskeskind er.

Nu har vi alle haft dem med hjem og de er tørre så man kan skrive på dem, de er fuldstændig silketynde med et meget flot mønster. En rigtig sjov ide, tak for det Ulla.

Oveni dette havde Ulla også lavet høns i tarteletter og medbragt også dette fra Skagen så der var læs på for hendes vedkommende. Pia havde bagt kage til kaffen, så ingen gik sultne fra dette gildemøde. Det plejer vi heller ikke.

Som sædvanlig en rigtig god gildeaften med hilsen fra Poul-Erik

Tirsdag den 30. april var 10. Gilde på byvandring i den nye / gamle by, en rigtig spændende aften, hvor vi så huse fra vores barndom og ungdom, der nu er opført, så en masse nostalgi opstod da vi så dem og vi mindes alle sammen den gode tid (som måske ikke var så god) men man fortrænger gudskelov de dårlige ting der var.

Blandt andet står der en gammel sporvogn som gav anledning til mange

minder og Annemarie havde de gamle poletter med prægning af et S og et T kan i huske dem?

Det var ret koldt den aften så efter 1½ times vandring gik vi på Folketøkket på Godsbanegården, som jo er det kommende kulturcenter med arbejdende værksteder og i restauranten med mange mennesker nød vi et velfortjent måltid, vi blev enige om at med alle de mennesker ville vi ikke slutte på traditionel vis med "Nu er jord og himmel stille" så vi sagde blot pænt godnat til hinanden efter en meget hyggelig aften.

God sommer ønsker Poul-Erik
10. Gilde

HEROLDEN

ønsker alle læsere
en lang og varm sommer